

УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ БАНКІВСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Колесник Я.О., гр. Ф-37

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **Л.І. Лачкова**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Під час фінансово-економічної кризи найбільш постраждала банківська система України. Дослідження довели, що чинниками фінансової кризи в Україні є безліч розривів між основними показниками банківської діяльності. Насамперед, невідповідність термінів поповнення ресурсами українських комерційних банків і строків, на які вони надавали кредити юридичним та фізичним особам. Також значна «доларизація» операцій: реальний розрив між валютами надання кредитів та доходів, які отримують українці, що негативно впливає на фінансову стійкість комерційних банків України; слабкість юридичного захисту прав кредиторів; недостатньо ефективні стандарти надання кредитів; відставання заходів регулювання банківського сектора і банківського нагляду від розвитку ринку. Зарубіжні інвестори під впливом кризових подій на американському і європейському фінансових ринках почали виводити свій капітал з України. Основні вітчизняні експортери також переживають не кращі часи, а тому значно скоротився приплив валютної виручки в нашу державу. Всі ці чинники разом і зумовили розгортання фінансової кризи в Україні до значних масштабів. Різка зміна зовнішнього і внутрішнього середовища функціонування банків вимагає термінового посилення управління їх фінансами і ризиками. Управління фінансами значною мірою фокусується на управлінні ризиками. Хоча функція управління фінансами не відповідає виключно за управління всіма банківськими ризиками, вона відіграє центральну роль у визначенні об'єму, відстежування і планування ефективного управління ризиками. Управління ризиками діяльності банків – основа банківської справи. Банки мають успіх тільки тоді, коли ризики, що існують у банківській практиці, розумні, контрольовані і знаходяться в межах їх фінансових можливостей і компетенцій. Активи, в основному кредити, мають бути достатньо ліквідні для того, щоб покрити будь-який відтік коштів, витрати і збитки при цьому мають забезпечити прийнятний для акціонерів розмір прибутку. Досягнення цих цілей становить основу політики банку з управління банківськими ризиками.

АНТИКРИЗОВЕ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Кононихіна Х.С., гр. Ф-38

Науковий керівник – доц. **Н.І. Кропивцова**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Проблема дослідження можливостей виживання в умовах глобальної економічної кризи є на сьогодні однією із найактуальніших. Так, огляд економічної періодики та аналіз реальної економічної ситуації в Україні та за кордоном показують, що кризові ситуації частішають, а їх наслідки набувають все більших масштабів.

За умов поширення глобалізаційних процесів у світі, країни, що розвиваються, стають найбільш вразливими під час виникнення кризи, спричиненої економічними, фінансовими, технологічними та іншими факторами. З огляду на це, організації повинні адаптуватись до тих умов, що створюються факторами зовнішнього середовища, а внутрішні керовані фактори повинні визначати можливість антикризової діяльності та адаптації фірми.

Саме забезпечення антикризової діяльності на постійній основі дає змогу цілеспрямовано формувати ефективну підсистему управління підприємством в кризових ситуаціях. Усвідомлення необхідності формування, а також ролі, місця та варіантів побудови системи антикризового управління на підприємстві як особливої підсистеми – нагальна проблема, що потребує подальшого розгляду.

Найбільша увага в антикризовому управлінні приділяється діагностиці банкрутства та стабілізації фінансового стану підприємства. Найпоширенішим з методів прогнозування банкрутства є дискримінантний аналіз (моделі Бівера, Вайбеля, модель Альтмана, модель Беєрмана).

Проаналізувавши фінансовий стан підприємства і перспективи його розвитку, за необхідності, вживаються внутрішні і зовнішні механізми фінансової стабілізації підприємства. Кожному етапу фінансової стабілізації підприємства відповідають певні її внутрішні механізми, які поділяють на оперативний, тактичний і стратегічний. Зовнішнім механізмом фінансової стабілізації є санація – система заходів, що включають в себе комплекс з фінансового оздоровлення підприємства, що реалізуються за допомогою сторонніх юридичних чи фізичних осіб.